

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/282/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201941
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1017201941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovcej a členiek senátu JUDr. Zuzany Mališovej a JUDr. Marty Barkovej v právnej veci žalobcu: DUMISA s.r.o., Svidnícka 9, 821 03 Bratislava, IČO: 45 941 742, zastúpený: BOHUNICKÝ & Co s.r.o., Advokátska kancelária, Dunajská 48, 811 08 Bratislava proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102096139/2017 zo dňa 04.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 102096139/2017 zo dňa 04.10.2017 a rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 101488194/2017 zo dňa 23.06.2017 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.

Stručný priebeh administratívneho konania a preskúmané rozhodnutia

1. Žalobca dňa 26.04.2017 podal správcovi dane žiadosť o registráciu pre daň z pridanej hodnoty podľa § 4 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. zákona o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zákon o DPH). Jediným spoločníkom a štatutárnym orgánom - konateľom spoločnosti je N. D., vznik funkcie: 12.02.2016. Dňa 04.07.2017 správca dane vydal žalobcovi osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty s prideleným identifikačným číslom E Žalobca, t.j. zdaniteľná osoba, sa stala platiteľom dňa 15.07.2017.

2. Daňový úrad Bratislava zistil, že konateľ/spoločník N. D. žiadateľa o registráciu pre daň z pridanej hodnoty je/bol konateľom/spoločníkom v prepojených daňových subjektoch:

3. D. s.r.o., IČO: XX XXX XXX a N. D., z ktorých aspoň jeden mal ku dňu podania žiadosti o registráciu pre daň z pridanej hodnoty nedoplatok na dani X.XXX,- eur a viac, ktorý vznikol v období, v ktorom je / bol konateľom/spoločníkom a ktorý ku dňu podania žiadosti o registráciu pre daň z pridanej hodnoty nebol zaplatený.

4. Žiadateľ o registráciu je/bol konateľom/spoločníkom v prepojených daňových subjektoch, u ktorých sa eviduje celkový nedoplatok na daniach vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,XX eura, z toho nedoplatok na dani z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,XX eura ku dňu 26.04.2017- dátum podania žiadosti o registráciu DPH.

5. Na základe takto zisteného skutkového stavu Daňový úrad Bratislava rozhodnutím č. 101488194/2017 zo dňa 23.06.2017 rozhodol podľa § 4c ods. 2 zákona o DPH tak, že určil žiadateľovi o registráciu pre daň z pridanej hodnoty, t.j. žalobcovi, zábezpeku na daň z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,- eur na obdobie 12 mesiacov. Súčasne rozhodol, že žiadateľ o registráciu pre daň z pridanej hodnoty je povinný zložiť zábezpeku na daň do 20 dní od doručenia tohto rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že pri posudzovaní miery rizikovosti žiadateľa o registráciu za účelom určenia výšky zábezpeky daňový úrad vychádzal z celkovej výšky nedoplatkov prepojených daňových subjektov ako aj z ďalších skutočností zistených pri správe daní, ktoré indikujú rizikovosť žiadateľa o registráciu a to najmä, že štatutár žiadateľa je/bol personálne alebo majetkovo prepojený na iné daňové subjekty s nedoplatkom. Rozhodol tak vzhľadom na všetky zistené skutočnosti a s prihliadnutím na riziko vzniku nedoplatkov na dani z pridanej hodnoty, vychádzajúc z celkovej výšky daňových nedoplatkov prepojeného daňového subjektu, a preto určil zábezpeku na daň vo výške XXX.XXX,- eur.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 102096139/2017 zo dňa 04.10.2017 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil s odôvodnením, že pri posudzovaní miery rizikovosti žiadateľa o registráciu pre DPH vychádzal správca dane z celkovej výšky nedoplatkov u prepojených daňových subjektov, pričom celková výška evidovaných daňových nedoplatkov na DPH bola XXX.XXX,XX eura. Konateľ/spoločník žiadateľa o registráciu pre daň z pridanej hodnoty je/bol konateľom/spoločníkom v prepojených daňových subjektoch: N. D., fyzická osoba DUMISA s.r.o., B. s.r.o. a D. s.r.o., z ktorých aspoň jeden mal ku dňu podania žiadosti o registráciu nedoplatkov na dani z pridanej hodnoty X.XXX,- eur a viac, ktorý vznikol v období, v ktorom konateľ/spoločník žiadateľa je/bol konateľom/spoločníkom v týchto právnických osobách a ktorý ku dňu podania žiadosti o registráciu pre daň nebol zaplatený. U prepojeného daňového subjektu celková suma daňových nedoplatkov ku dňu podania žiadosti bola XXX.XXX,XX eura a v čase pôsobenia konateľa žiadateľa v týchto spoločnostiach sa začalo daňové exekučné konanie. Zábezpeka určená správcom dane vo výške XXX.XXX,- eur je vzhľadom na zistené skutočnosti v prepojených daňových subjektoch primeraná a zodpovedá riziku vzniku nedoplatku na dani žiadateľa o registráciu pre DPH.

II. Žaloba

7. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.11.2017 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102096139/2017 zo dňa 04.10.2017, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 101488194/2017 zo dňa 23.06.2017, ktorým bola žalobcovi podľa § 4c ods. 2 zákona o dani z pridanej hodnoty určená zábezpeka na daň z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,- eur na obdobie 12 mesiacov.

8. V žalobe uviedol, že nesúhlasí s prvostupňovým rozhodnutím, nakoľko prvostupňový orgán sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil výlučne na preukázanie personálneho alebo majetkového prepojenia žalobcu na iné daňové subjekty, ktoré majú/mali nedoplatky na dani z pridanej hodnoty X.XXX,- eur a viac, ktoré nedoplatky neboli ku dňu podania žiadosti o registráciu pre daň z pridanej hodnoty zaplatené a vznikli v období, v ktorom konateľ/spoločník žalobcu bol konateľom/spoločníkom tejto právnickej osoby. Výšku určenej zábezpeky však prvostupňový orgán bližšie neodôvodnil, obmedzil sa len na citáciu zákona o dani z pridanej hodnoty v kontexte, že tieto prepojené daňové subjekty majú, alebo mali nedoplatky za dani X.XXX,- eur a viac. Taktiež z prvostupňového rozhodnutia nevyplýva preukázanie skutočnosti, že by konateľ alebo spoločník žalobcu bol v čase vzniku nedoplatku na dani konateľom alebo spoločníkom právnickej osoby, ktorá má nedoplatky na dani. Vzhľadom na to, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia neobsahuje ani údaj o tom, o aké osoby sa má jednať, je rozhodnutie nepreskúmateľné.

9. V prvostupňovom rozhodnutí nie sú uvedené ani okolnosti a riziká vzniku nedoplatku na dani, ktoré boli pri určení výšky zábezpeky brané do úvahy a odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia neobsahuje ani dostatočné a preskúmateľné určenie výšky zábezpeky z hľadísk, ktoré sú ustanovené v ust. § 4c ods. 1 zákona o dani z pridanej hodnoty.

10. Z týchto dôvodov podal žalobca proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie poukazujúc na nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný však rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie, avšak bez bližšieho odôvodnenia pre žalobcu a právny názor žalovaného preto nemožno objektívne akceptovať. Z uvedeného dôvodu je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné. Na podporu svojho právneho názoru žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR, v zmysle ktorých odôvodnenie správnej úvahy pri určení výšky zábezpeky je potrebné z dôvodu vylúčenia svojvôle správnych orgánov pri rozhodovaní a aj z hľadiska porovnávania s obdobnými vecami u iných subjektov.

11. Žalovaný preto žiadal, aby súd zrušil rozhodnutie žalovaného a aj prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava.

III.

Vyjadrenie žalovaného

12. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 16.03.2018 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uvedol, že pri posudzovaní miery rizikovosti žiadateľa o registráciu pre DPH vychádzal správca dane z celkovej výšky nedoplatkov u prepojených daňových subjektov v sume XXX.XXX,XX eura.

13. K námietkam žalobcu uviedol, že správca dane zaslal prepojenému daňovému subjektu žiadosť o písomný súhlas so sprístupnením daňového tajomstva, avšak zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Nakoľko správca dane neobdržal písomný súhlas so sprístupnením daňového tajomstva, z dôvodu povinnosti zachovania daňového tajomstva a zároveň rešpektovania právneho názoru súdu bol názov daňového subjektu v rozhodnutí nahradený označením „prepojený daňový subjekt“.

14. Podľa žalovaného rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnými právnymi predpismi. Správca dane pri jeho vydaní postupoval v súlade so zákonom o dani z pridanej hodnoty, ktorý určuje správcovi dane povinnosť uložiť žiadateľovi o registráciu pre daň z pridanej hodnoty zábezpeku na daň v prípade, ak konateľ alebo spoločník žiadateľa o registráciu je/bol konateľom/spoločníkom právnickej osoby, ktorá má nedoplatky na dani z pridanej hodnoty X.XXX,- eur a viac, ktoré vznikli v období, v ktorom konateľ/spoločník žiadateľa o registráciu bol konateľom/spoločníkom tejto právnickej osoby, a ktoré ku dňu podania žiadosti pre registráciu pre daň z pridanej hodnoty neboli zaplatené. Rizikovosti žalobcu primerane zodpovedá aj výška určenej zábezpeky na dani.

15. Správca dane určil zábezpeku na daň v zmysle zákona o dani z pridanej hodnoty v takej výške, ktorá zodpovedá potenciálnej miere zneužitia systému DPH. Dolná hranica zábezpeky je X.XXX,- eur a horná hranica XXX.XXX,- eur. Podrobne na tento účel využíva správca dane osobitnú programovú aplikáciu, ktorá čerpá údaje z dátového skladu, prostredníctvom ktorej správca dane získava informácie o tom, či v danom prípade zdaniteľnej osobe má byť zábezpeka na daň uložená, v akej výške, aké sú prepojené daňové subjekty, aká je výška daňových nedoplatkov u prepojených daňových subjektov, t.j. poskytuje informácie získané pri správe daní aj o tých daňových subjektoch, ktorí boli z obchodného registra v minulosti vymazaní.

16. Pri určení výšky zábezpeky na daň správca dane prihliada na riziko vzniku nedoplatku na dani z pridanej hodnoty, pričom vychádza zo všetkých informácií získaných pri správe daní, ktoré posudzuje vo vzájomných súvislostiach. V danom prípade medzi rizikové faktory, ktoré ovplyvnili výšku zábezpeky, patrili okrem výšky nedoplatkov na DPH aj existencia prepojenia konateľa žiadateľa o registráciu na daňové subjekty, u ktorých boli začaté daňové exekučné konania z dôvodu existencie daňových nedoplatkov, a to práve v čase pôsobenia konateľa žiadateľa v týchto spoločnostiach. S poukazom na uvedené, žalovaný navrhol, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

IV.

Replika žalobcu

17. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 19.04.2018 reagujúc na vyjadrenie žalovaného zo dňa 16.03.2018 zotrval na všetkých dôvodoch uvedených v žalobe a dodal, že nie je vylúčené, že prvostupňové rozhodnutie je prejavom svojvôle správcu dane a taktiež rozhodnutie žalovaného je bez bližšieho vysvetlenia dôvodov, na základe ktorých bola žalobcovi určená zábezpeka na daň z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,- eur. Prvostupňové rozhodnutie ako aj rozhodnutie žalovaného je preto postihnuté deficitom nepreskúmateľnosti a z tohto dôvodu žiadal žalobe vyhovieť.

V.

Právne posúdenie

18. Podľa § 2 ods. 1 162/2015 Z.z. správny súdny poriadok (ďalej len SSP), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 4c ods. 2 zákona o DPH, žiadateľovi o registráciu uvedenému v odseku 1 určí daňový úrad rozhodnutím výšku zábezpeky na daň, ktorá je najmenej 1.000,- eur a najviac 500.000,- eur. Pri určení výšky zábezpeky na daň prihliadne daňový úrad na riziko vzniku nedoplatku na dani zdaniteľnej osoby. Žiadateľ o registráciu je povinný zložiť zábezpeku na daň do 20 dní od doručenia rozhodnutia o zložení zábezpeky na daň.

22. Podľa § 63 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. daňový poriadok, rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Podľa § 63 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z.z. daňový poriadok, rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

24. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

25. Podľa § 167 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

26. Úlohou súdu v danej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 102096139/2017 zo dňa 04.10.2017, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Bratislava č. 101488194/2017 zo dňa 23.06.2017, ktorým bola žalobcovi určená zábezpeka na daň z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,- eur na obdobie 12 mesiacov.

27. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovo malo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie orgánu verejnej správy bolo vydané v súlade s hmotno-právnymi, ako aj procesno-právnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP, súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1

písm. a) rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti, v rámci verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

28. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 119 veta prvá SSP).

29. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

30. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 SSP preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a dospel k záveru, že žalobe je potrebné priznať úspech. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko boli splnené podmienky podľa ust. § 107 ods. 2 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP.

31. Z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd preukázané, že žalobcovi bola prvostupňovým rozhodnutím určená zábezpeka na daň z pridanej hodnoty vo výške XXX.XXX,- eur na obdobie 12 mesiacov podľa ust. § 4c ods. 2 zákona o dani z pridanej hodnoty. Žalobca namietal, že výška zábezpeky na daň z pridanej hodnoty určená správcom dane vo výške XXX.XXX,- eur nebola žiadnym spôsobom odôvodnená, a žalobcovi nie je známe, na základe akých skutočností dospel správca dane práve k takejto výške zábezpeky na daň z pridanej hodnoty. Poukázal tiež, že ani žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia dôvody, pre ktoré bola žalobcovi určená zábezpeka na daň z pridanej hodnoty práve vo výške XXX.XXX,- eur, žiadnym spôsobom nerozvedol, nekonkretizoval a z tohto rozhodnutia nie je mu známa ani správna úvaha žalovaného, ako dospel k takémuto záveru.

32. Správny súd konštatuje, že vo vzťahu k odôvodneniu výšky zábezpeky na daň z pridanej hodnoty Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach (napr. rozsudok sp.zn. 8Sžf/53/2014 zo dňa 25.08.2016, sp.zn. 6Sžf/35/2015 zo dňa 25.01.2017, sp.zn. 1Sžf/97/2016 zo dňa 10.05.2018) zaujal stanovisko, v zmysle ktorého rozhodnutie o určení zábezpeky na daň z pridanej hodnoty je nepreskúmateľné z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia, ak žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa obmedzí na preukázané personálne alebo majetkové prepojenie žalobcu na iné daňové subjekty, ktoré majú/mali nedoplatky na dani z pridanej hodnoty X.XXX,- eur a viac, ktoré neboli ku dňu podania žiadosti o registráciu pre daň z pridanej hodnoty zaplatené a vznikli v období, v ktorom konateľ/spoločník bol konateľom/spoločníkom tejto právnickej osoby. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia aj v prípade, ak výšku určenej zábezpeky žalovaný bližším spôsobom neodôvodní, ak sa obmedzí v podstate len na citáciu zákona, že tieto prepojené daňové subjekty majú/alebo mali nedoplatky na dani X.XXX,- eur a viac.

33. Žalovaný určil výšku zábezpeky na daň v sume XXX.XXX,- eur zo zákonného rozpätia v zmysle § 4c ods. 2 zákona o dani z pridanej hodnoty, v zmysle ktorého zábezpeka na daň z pridanej hodnoty môže byť najmenej X.XXX,- eur a najviac XXX.XXX,- eur. Podľa názoru súdu povinnosťou žalovaného bolo konkrétne odôvodniť všetky okolnosti a riziká vzniku nedoplatku na dani, ktoré boli pri určení výšky zábezpeky brané do úvahy.

34. Z odôvodnenia rozhodnutia však nie je zrejmé, o ktoré dôkazy a právne skutočnosti správca dane a žalovaný opreli svoje úvahy, ako ich vyhodnotili a ako dospeli k záveru o primeranosti určenej výšky zábezpeky. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný uviedol, že na určenie výšky zábezpeky sa využíva osobitná programová aplikácia, ktorá čerpá údaje z daňového skladu, prostredníctvom ktorej správca dane získava informácie o tom, či v danom prípade zdaniteľnej osobe má byť zábezpeka na daň uložená, v akej výške, aké sú prepojené daňové subjekty, aká je výška daňových nedoplatkov u prepojených daňových subjektov. Žalovaný však v rozhodnutí nešpecifikoval, aké konkrétne vstupné údaje boli do programu vložené. Voči vstupom ani spôsobu ich spracovania sa teda podľa názoru súdu nemôže žalobca vecne brániť, keďže ani nemôže vedieť, voči ktorým častiam tejto akejsi „automatizovanej správnej úvahy“ by mal namietat. Ani správny súd nebol schopný na základe napadnutého rozhodnutia administratívneho spisu a ani na základe vyjadrenia žalovaného posúdiť primeranosť výšky daňovej zábezpeky.

35. Pokiaľ ide o námietku žalovaného uvedenú vo vyjadrení k žalobe týkajúcu sa porušenia daňového tajomstva, nie je samozrejme zámerom, aby splnením si povinnosti náležite odôvodniť rozhodnutie, žalovaný porušil inú zákonnú povinnosť (zachovávať daňové tajomstvo). Aj takúto konkurenciu jednotlivých zákonných inštitútov však treba náležite odôvodniť a pokiaľ jednotlivé informácie (údaje) podliehajú daňovému tajomstvu, je potrebné túto skutočnosť pomenovať, presvedčivo sa s ňou vysporiadať a tieto informácie aj náležite označiť. Orgány verejnej správy sa majú snažiť, aby rozhodnutia neboli vynucované len z hľadiska autoritatívneho postavenia ale najmä z hľadiska presvedčivosti odôvodnenia, aby sami adresáti poznali dôvody, ktoré orgány verejnej správy k takémuto rozhodnutiu viedli a na základe nich boli presvedčení o oprávnenosti a zákonnosti konania zo strany orgánov verejnej správy. Rozhodnutie orgánov verejnej správy má byť potom následne preskúmateľné súdom. Orgány verejnej správy majú zabezpečiť, aby z ich konania nevznikali pochybnosti o možnej svojvôli a zneužívaní mocenského postavenia. Z hľadiska proporcionality a výkonu práv a povinností v súlade s dobrými mravmi bolo potrebné, aby bol postup orgánov verejnej správy objektívny a nevykazoval znaky svojvôle zo strany orgánu verejnej správy.

36. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a preto napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalovaného súd zrušil podľa ust. § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi úspešnému v konaní priznal právo na úplnú náhradu vynaložených trov konania.

38. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd samostatným uznesením v súlade s § 175 SSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

39. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP) .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie žalovaným Centrum právnej pomoci.